

“मीठे बच्चे— ड्रामाको श्रेष्ठ ज्ञान केवल तिमी बच्चाहरूसँग छ । तिमीले जान्दछौ— यो ड्रामा हुबहु दोहोरिन्छ ।”

प्रश्नः— प्रवृत्तिमा रहनेले बाबासँग कुनचाहिँ प्रश्न सोद्धछन्, बाबाले उनीहरूलाई के राय दिनुहुन्छ ?

उत्तरः— कति बच्चाहरूले सोद्धछन्— बाबा मैले धन्दा गरौं ? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, गर्न त धन्दा गर तर श्रेष्ठ (रोयल) धन्दा गर । ब्राह्मण बच्चाहरूले मदिरा, सिगरेट, बिँडी आदि फोहोरी धन्दा गर्नु हुँदैन किनकि यी धन्दाबाट विकारको आकर्षण अभै बढ्छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनुभएको छ । अहिले एउटा छ रूहानी बाबाको श्रीमत, अर्को छ रावणको आसुरी मत । बाबाको मतलाई आसुरी मत भनिदैन । रावणलाई बाबा त भनिदैन नि । त्यो हो रावणको आसुरी मत । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई मिलिरहेको छ ईश्वरीय मत । कति रात-दिनको फरक छ ! बुद्धिमा आउँछ— ईश्वरीय मतबाट दैवी गुण धारण गर्दै आएका छौं । यो कुरा केवल तिमी बच्चाहरूले नै बाबाद्वारा सुन्छौ, अरू कसैलाई पनि थाहा छैन । बाबा मिल्नुहुन्छ नै सम्पत्ति दिनका लागि । रावणबाट त सम्पत्ति अझ कम हुँदै जान्छ । ईश्वरीय मतले कहाँ पुन्याउँछ र आसुरी मतले कहाँ लैजान्छ, यो कुरा तिमीले नै जान्दछौ । जबदेखि आसुरी मत मिल्छ तब तिमी तल गिर्दै आउँछौ । नयाँ दुनियाँमा अलि-अलि भन्छौ । कसरी भरिन्छ, फेरि कसरी चढिन्छ— यो कुरा पनि तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई नै फेरि श्रेष्ठ बन्नका लागि श्रीमत मिलेको छ । तिमी यहाँ आएका हो नै श्रेष्ठ बन्नका लागि । तिमीले जान्दछौ— हामीले फेरि श्रेष्ठ मत कसरी प्राप्त गर्छौं । अनेक पटक तिमीले श्रेष्ठ मतबाट उच्च पद पाएका हो, फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा तल भर्दै आएका हो । फेरि एकै पटक चढ्छौ । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार त हुन्छ नै । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, समय लाग्छ । पुरुषोत्तम संगमयुगको पनि समय हो नि, पूरा एक्युरेट । ड्रामा बडो एक्युरेट चल्छ । यो धेरै आश्चर्यजनक छ । बच्चाहरूको समझमा धेरै सहज आउँछ— बाबालाई याद गर्नु छ र वर्सा लिनु छ । यति भए पुग्छ । पुरुषार्थ गर्दा कतिलाई कठिन पनि लाग्छ । यति उँचभन्दा उँच पद पाउन कुनै सहज कहाँ हुन सक्छ ! बाबाको याद र वर्सा धेरै सहज छ । सेकेण्डको कुरा हो । फेरि पुरुषार्थ गर्न लाग्यौ भने मायाको विघ्न पनि पर्छ । रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ । सारा सृष्टिमा यस रावणको राज्य छ । अहिले तिमीले बुझेका छौ— हामीले योगबलबाट रावणमाथि हर कल्प विजय प्राप्त गर्दै आएका हौं । अहिले पनि प्राप्त गरिरहेका छौं । सिकाउनेवाला हुनुहुन्छ बेहदका बाबा । भक्तिमार्गमा पनि तिमीले बाबा-बाबा भन्दै आएका हो । तर पहिला बाबालाई चिन्दैनथ्यौ । आत्मालाई जानेका थियौ । भन्ने गर्थ्यौ— चम्कन्छ भृकुटीको बीचमा अजब सितारा... । आत्मालाई चिनेर पनि बाबालाई जान्दैनथ्यौ । कस्तो विचित्रको ड्रामा छ । भन्ने पनि गर्थ्यौ— हे परमपिता परमात्मा, याद गर्थ्यौ, तापनि जान्दैनथ्यौ । न आत्माको कर्तव्यलाई, न परमात्माको कर्तव्यलाई पूरा जान्दथ्यौ । बाबाले नै स्वयम् आएर सम्झाउनुहुन्छ । बाबा बाहेक कहिल्यै कसैले महसुस (रियलाइज) गराउन सक्दैन । अरू कसैको पार्ट नै होइन । गायन पनि छ— ईश्वरीय सम्प्रदाय, आसुरी सम्प्रदाय र दैवी सम्प्रदाय । छ धेरै सहज । तर यो कुरा याद राख— यसैमा मायाले विघ्न पार्छ । भुलाइदिन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार याद गर्दा-गर्दै जब ड्रामाको अन्त्य हुन्छ अर्थात् पुरानो दुनियाँको अन्त्य हुन्छ तब नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार राजधानी स्थापना भइ नै हाल्छ । शास्त्रहरूबाट यी कुरा कसैले जान्न सक्दैन । गीता आदि त यिनले पनि धेरै पढेका हुन् नि । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— यसको केही महत्त्व छैन । तर भक्तिमा कनरस धेरै मिल्छ, त्यसैले छोड्दैनन् ।

तिमी जान्दछौ— सारा कुराको आधार पुरुषार्थमा छ । कामधन्दा आदि पनि कसैको श्रेष्ठ (रोयल) हुन्छ, कसैको फोहोरी धन्दा हुन्छ । मदिरा, बिँडी, सिगरेट आदि बेच्छन्— यी धन्दा त धेरै खराब हुन् । मदिराले सबै विकारलाई खिच्छ । कसैलाई शराबी बनाउनु— यो धन्दा राम्रो होइन । बाबाले राय दिनुहुन्छ— युक्तिबाट यो धन्दा परिवर्तन गर । नत्रभने उच्च पद पाउन सक्दैनौ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— अविनाशी ज्ञान रत्नको धन्दा बाहेक यी सबै धन्दामा छ नोक्सान । गर्न त जुहारतको धन्दा गर्थे तर फाइदा त भएन नि । लखपतिसम्म बने ।

यस धन्दाबाट के बन्छन् ? बाबाले पत्रमा पनि सदैव लेख्नुहुन्थ्यो— पद्मापद्म भाग्यशाली । त्यो पनि २१ जन्मका लागि बन्छन् । तिमीले पनि जान्दछौ— बाबा बिल्कुलै ठीक भन्नुहुन्छ । हामी नै यी देवी-देवता थियौं, फेरि चक्कर लगाउँदा-लगाउँदा तल आएका छौं । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई पनि जानेका छौं । ज्ञान त बाबाद्वारा नै प्राप्त भएको छ, फेरि देवी गुण पनि धारण गर्नु छ । आफ्नो जाँच गर्नु छ— म भित्र कुनै आसुरी अवगुण त छैन ? यो कुरा बाबाले पनि जान्नुहुन्छ— मैले यो शरीररूपी घर भाडामा दिएको छु । यो घर हो नि । यसमा आत्मा रहन्छ । मलाई धेरै नशा रहन्छ— भगवान्लाई मैले घर भाडामा दिएको छु ! ड्रामा योजना अनुसार अरू कुनै घर उहाँले लिनुहुन्न । कल्प-कल्प यही घर नै लिनुपर्छ । यिनलाई त खुशी छ नि । तर फेरि हंगामा पनि कति मच्चियो । यी बाबाले हाँसो-ठठामा कहिलेकाहीँ बाबालाई भन्छन्— बाबा, हजुरको रथ बनेपछि मैले यति गाली खानुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— सबैभन्दा धेरै गाली मलाई मिलेको छ । अब तिम्रो पालो हो । ब्रह्मालाई कहिल्यै गाली मिलेको छैन । अहिले पालो आएको छ । रथ दिएका छन् भने अवश्य बाबाबाट मदत पनि मिल्छ । फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई निरन्तर याद गर, यसमा तिमी बच्चाहरू यिनीभन्दा पनि तीक्ष्ण हुन सक्छौ किनकि यिनीमाथि त मामिला धेरै छन् ! हुन त ड्रामा भनेर छोडिदिन्छन् फेरि पनि केही असर अवश्य पर्छ । यो विचराले धेरै राम्रो सेवा गर्थ्यो । यो संगदोषमा आएर बिग्रियो । कति डिस-सर्भिस हुन्छ । यस्तो यस्तो काम गर्छन्, असर पर्छ । त्यतिबेला यो बुझ्दैनथे । यो पनि ड्रामा बनेको छ । यो कुरा फेरि पछि ख्याल आउँछ । यो त ड्रामामा निश्चित छ । मायाले अवस्थालाई बिगारिदिन्छ अनि डिस-सर्भिस हुन्छ । अवलाहरूमाथि कति अत्याचार हुन्छ । यहाँ त आफ्नै बच्चाहरूले पनि कति डिस-सर्भिस गर्छन् । उल्टो सुल्टो बोल्न थाल्छन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाले के सुनाउनुहुन्छ ? कुनै शास्त्र आदि त सुनाउनुहुन्न । अहिले हामी श्रीमत अनुसार कति श्रेष्ठ बन्छौं ! आसुरी मतबाट कति भ्रष्ट बनेका छौं । समय लाग्छ नि । मायाको युद्ध चलिरहन्छ । अब तिम्रो विजय त अवश्य हुनु नै छ । यो तिमीले जान्दछौ— शान्तिधाम सुखधामका लागि हाम्रो विजय हुन्छ नै । कल्प-कल्प हामीले विजय प्राप्त गर्दै आएका हौं । यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै स्थापना र विनाश हुन्छ । यो सबै विस्तृत रूपमा तिमी बच्चाको बुद्धिमा छ । अवश्य पनि बाबाले हामीद्वारा स्थापना गराइरहनुभएको छ । फेरि हामीले नै राज्य गर्नेछौं । बाबालाई धन्यवाद पनि दिदैनौं ! बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । म पनि यो ड्रामामा पार्टधारी हुँ । ड्रामामा सबैको पार्ट निश्चित छ । शिवबाबाको पनि पार्ट छ । हाम्रो पनि पार्ट छ । धन्यवाद दिने कुरा छैन । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई श्रीमत दिएर मार्ग बताउँछु, अरू कसैले बताउन सक्दैन । जो आए पनि भन— सतोप्रधान नयाँ दुनियाँ स्वर्ग थियो नि । यस पुरानो दुनियाँलाई तमोप्रधान भनिन्छ । फेरि सतोप्रधान बन्नका लागि देवी गुण धारण गर्नु छ । बाबालाई याद गर्नु छ । मन्त्र नै छ मनमनाभव, मध्याजी भव । ठीक छ, यो पनि बताउँछु म सर्वश्रेष्ठ (सुप्रिम) गुरु हुँ ।

तिमी बच्चाहरू अहिले यादको यात्राबाट सारा सृष्टिलाई सद्गतिमा पुर्‍याउँछौ । जगतगुरु एक शिवबाबा हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई पनि श्रीमत दिनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ— हर ५ हजार वर्षपछि हामीलाई यो श्रीमत मिलेको छ । चक्र घुमिरहन्छ । आज पुरानो दुनियाँ छ, भोलि नयाँ दुनियाँ हुनेछ । यो चक्रलाई बुझ्न पनि धेरै सहज छ । तर यो याद रहेमा कसैलाई सम्झाउन सक्छौ । यो पनि बिर्सिन्छन् । कोही गिरे भने फेरि ज्ञान आदि सबै समाप्त हुन्छ । कला-काया मायाले लिन्छ । सबै कला निकालेर कला रहित बनाइदिन्छ । विकारमा यसरी फँस्छन्, कुरै नसोध । अहिले तिमीलाई सारा चक्र याद छ । तिमी जन्म-जन्म पतित दुनियाँ (वेश्यालय)मा रहेका छौ, हजारौं पाप गर्दै आएका छौ । सबैका अगाडि भन्ने गर्छौ— हामी जन्म-जन्मका पापी हौं । हामी नै पहिला पुण्य आत्मा थियौं, फेरि पाप आत्मा बन्यौं । अब फेरि पुण्य आत्मा बनेछौं । यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई मिलिरहेको छ । फेरि तिमीले अरूलाई ज्ञान दिएर आफूसमान बनाउँछौ । गृहस्थ व्यवहारमा रहनाले फरक त पर्छ नि । उनीहरूले त्यति सम्झाउन सक्दैनन्, जति तिमीहरूले । तर सबैले त छोड्न सक्दैनन् । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि कमल फूल समान बन्नु छ । सबैले घर छोडेर

आउने हो भने सबै बस्नेछन् कहाँ । बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँले कुनै पनि शास्त्र आदि पढ्नुहुन्न । यिनले शास्त्र आदि पढेका थिए । मेरा लागि त भन्छन्— परमपिता परमात्मा (गड फादर) ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । मनुष्यले यो पनि जान्दैनन्— बाबामा के ज्ञान छ । अहिले तिमीलाई सारा सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान छ । तिमी जान्दछौ— यी भक्तिमार्गका शास्त्र पनि अनादि छन् । भक्तिमार्गमा यी शास्त्रहरू पनि अवश्य निस्कन्छन् । भन्छन्— पहाड भत्किएपछि फेरि बस्नेछ कसरी ! तर यो त ड्रामा हो नि । शास्त्र आदि सबै कुरा समाप्त हुन्छन्, फेरि आफ्नो समयमा त्यस्तै बस्नेछन् । हामीले सबैभन्दा पहिला शिवको पूजा गर्थौं— यो पनि शास्त्रमा छ नि । शिवको भक्ति कसरी गरिन्छ । कति श्लोक आदि गाउँछन् । तिमीले केवल याद गर्छौ— शिवबाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँले अहिले हामीलाई ज्ञान दिइरहनुभएको छ । बाबाले तिमीलाई सम्झाउनुभएको छ— यो सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ । शास्त्रमा यति लम्बाचौडा गफ लगाइदिएका छन्, जुन कहिल्यै स्मृतिमा आउन पनि सक्दैन । त्यसैले बच्चाहरूको भित्र कति खुशी हुनुपर्छ— बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ ! गायन पनि गरिन्छ— विद्यार्थी जीवन सबैभन्दा उत्तम जीवन हो (स्टुडेन्ट लाइफ इज द बेस्ट) । भगवानुवाच— मैले तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । अरू कुनै शास्त्रमा यो कुरा छँदै छैन । सबैभन्दा उच्च प्राप्ति हो यो । वास्तवमा गुरु त एउटै हुनुहुन्छ जसले सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ । भन्न त स्थापना गर्नेलाई पनि गुरु भन्न सकिन्छ तर गुरु उहाँ हुनुहुन्छ जसले सद्गति दिनुहुन्छ । यहाँका गुरुले त आफ्नो पछि-पछि सबैलाई पार्टमा ल्याउँछन् । फर्काएर लैजानका लागि मार्ग बताउँदैनन् । बरिचाँत त शिवको नै भनेर गायन गरिन्छ, अरू कुनै गुरुको होइन । मनुष्यले फेरि शिव र शंकरलाई मिलाइदिएका छन् । कहाँ उनी सूक्ष्मवतनवासी, कहाँ उहाँ मूलवतनवासी । दुवै एकै कसरी हुन सक्छन् ? यो भक्तिमार्गमा लेखिदिएका छन् । ब्रह्मा, विष्णु, शंकर तीन बच्चा हुन् नि । ब्रह्माका बारेमा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ । यिनलाई गोदमा लिइएको छ, त्यसैले यिनी शिवबाबाका बच्चा भए नि । सर्वोच्च हुनुहुन्छ बाबा । बाँकी यो हो उहाँको रचना । यो कति बुझ्नुपर्ने कुरा छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको धन्दा गरेर २१ जन्मका लागि पद्मापद्म भाग्यशाली बन्नु छ । आफ्नो जाँच गर्नु छ— म भित्र कुनै आसुरी अवगुण त छैन ? मैले यस्तो कुनै धन्दा त गर्दिनँ जसबाट विकारको उत्पत्ति हुन्छ ?
- २) यादको यात्रामा रहेर सारा सृष्टिलाई सद्गतिमा पुर्‍याउनु छ । एक सतगुरु बाबाको श्रीमतमा चलेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ । ध्यान रहोस्— मायाले कुनै पनि बेला कला रहित नबनाओस् ।

वरदानः— तूफानलाई तोहफा (गिफ्ट) मानेर सहज क्रस गर्नेवाला सम्पूर्ण एवं सम्पन्न भव

जब सबैको लक्ष्य सम्पूर्ण र सम्पन्न बस्नेछ भने स-साना कुरामा नडराऊ । मूर्ति बनिरहेका छौ, त्यसैले केही हथौडाको चोट त लाग्छ नै । जो जति अगाडि हुन्छ उसले तूफानलाई पनि धेरै क्रस गर्नुपर्ने हुन्छ । तर त्यो तूफान उसलाई तूफान लाग्दैन, तोहफा (गिफ्ट) लाग्छ । त्यो तूफान पनि अनुभवी बन्ने गिफ्ट बन्छ । त्यसैले विघ्नहरूलाई स्वागत गरेर अनुभवी बन्दै, अगाडि बढ्दै जाऊ ।

स्लोगनः— अलबेलापनलाई समाप्त गर्नको लागि स्व-चिन्तनमा रहेर स्व को जाँच (चेकिंग) गर ।